

CRITERIS D'APLICACIÓ
del 0,7 %
dels ingressos
propis municipals

CRITERIS D'APLICACIÓ DEL 07% DELS INGRESSOS PROPIS MUNICIPALS.

Estudi realitzat per a informació dels Fons de Cooperació i Solidaritat existents en Espanya.

Les partides sobre les quals s'ha d'aplicar el 07% són les assenyalades amb ++

CAPÍTOL I - IMPOSTOS DIRECTES

- ++ 11 Sobre el capital
- ++ 13 Sobre les activitats econòmiques
- ++ 17 Recàrrecs sobre impostos directes
- ++ 19 Impostos directes extingits

CAPÍTOL II - IMPOSTOS INDIRECTES

- ++ 20 Arbitri sobre la producció i la importació
- ++ 22 Impost sobre determinats mitjans de transport
- ++ 23 Impost sobre gastos sumptuaris
- ++ 27 Recàrrecs sobre impostos indirectes
- ++ 28 Impostos sobre construccions, instal·lacions i obres.
- ++ 29 Impostos indirectes extingits.

CAPÍTOL III - TAXES I ALTRES INGRESSOS

- ++ 30 Vendes
- ++ 31 Taxes
- 34 Preus públics per a la prestació de servicis
- ++ 35 Preus públics per a la utilització privativa
- 36 Contribucions especials
- 38 Reintegraments
- ++ 39 Altres ingressos

CAPÍTOL IV - TRANSFERÈNCIES CORRENTS

- 40 De l'administració general de l'entitat local
- 41 D'organismes autònoms administratius de l'entitat local
- 42 De l'Estat
- 43 D'Organismes autònoms comercials, industrials, financers o anàlegs de l'entitat local
- 44 D'empreses de l'entitat local
- 45 De Comunitats autònomes
- 46 D'entitats locals
- 47 D'empreses privades
- 48 De famílies i institucions sense finalitats lucratives
- 49 De l'exterior.

CAPÍTOL V - INGRESSOS PATRIMONIALS

- ++ 50 Interessos de títols de valors
- ++ 51 Interessos d'avanços i préstecs concedits
- ++ 52 Interessos de depòsits
- ++ 53 Dividends i participacions en beneficis
- ++ 54 Rendes de béns immobles
- ++ 55 Producte de concessions i aprofitaments especials
- ++ 57 Resultats d'operacions especials
- ++ 59 Altres ingressos patrimonials

CAPÍTOL VI - ALIENACIÓ D'INVERSIONS REALS

- 60 De Terrenys
- 61 D'altres inversions reals
- 64 D'inversions de caràcter immaterial

CAPÍTOL VII - TRANSFERÈNCIES EN CAPITAL

- 72 De l'Estat.
- 73 D'organismes autònoms, comercials, financers i anàlegs de l'entitat local
- 74 D'empreses de l'entitat local
- 75 De comunitats autònomes
- 76 D'entitats locals
- 77 D'empreses privades
- 78 De famílies i institucions sense finalitats lucratives
- 79 De l'exterior

CAPÍTOL VIII - ACTIUS FINANCERS

- 80 Alienació de deute del sector públic
- 81 Alienació d'obligacions i bons fora del sector
- 82 Reintegraments de préstecs concedits al sector públic.
- 83 Reintegraments de préstecs concedits fora del sector públic
- 84 Alienació d'accions del sector públic
- 85 Alienació d'accions fora del sector públic
- 86 Reintegraments de depòsits i fiances constituïdes
- 87 Romanent de tresoreria

CAPÍTOL IX - PASSIUS FINANCERS

- 90 Emissió de deute interior
- 91 Préstecs rebuts de l'interior
- 92 Emissió de deute públic exterior
- 93 Préstecs rebuts de l'exterior
- 94 Depòsits i fiances rebudes.

JUSTIFICACIÓ TÈCNICA DELS CRITERIS D'APLICACIÓ DEL 0'7% DELS INGRESSOS PROPIS MUNICIPALS A LA COOPERACIÓ AL DESENROTLLAMENT.

Joaquim Solé Vilanova
Catedràtic de Finances Públiques
Universitat de Barcelona

(Este article ha sigut publicat originàriament en l'Estudi de la Cooperació Local de Catalunya amb els països del Sud 1998-1999-2000, editat pel Fons Català de Cooperació al Desenvolupament a l'octubre del 2001)

INTRODUCCIÓ

Esta nota intenta aplicar el sentit comú a l'anàlisi d'*articles pressupostaris* que podrien considerar-se englobats en el terme *ingressos propis*. Amb este objectiu s'han posat sobre la taula una sèrie de principis o criteris que foren, al mateix temps, **coherents amb l'esperit** que anima les aportacions del 0'7% i **operatius** a l'hora del càlcul derivat del compromís voluntari fet pels governs municipals.

PER QUÈ NOMÉS DELS INGRESSOS PROPIS?

És ben sabut que els ingressos municipals inclosos en el pressupost de qualsevol ajuntament engloben no sols els ingressos propis generats pel mateix ajuntament i procedents principalment dels ciutadans, les empreses i el sector privat en general, sinó també les subvencions o participacions en ingressos d'altres administracions públiques, i els

ingressos obtinguts en operacions de crèdit. Així mateix, si l'objectiu municipal d'aportació del 0,7% forma part d'un objectiu més ampli d'aportació del 0,7% per part de totes les administracions públiques, llavors pels Ajuntaments la donació del 0,7% es referirà només als ingressos propis.

Efectivament, per a calcular els ingressos propis, en primer lloc fa falta excloure els recursos monetaris derivats de les operacions de crèdit perquè no són pròpiament ingressos d'un ajuntament. Són recursos **prestats** que certament s'inclouen en el capítol 9 i se sumen al total d'ingressos pressupostats i liquidats. Però són recursos que farà falta retornar a l'entitat financera que els ha prestat (Tots tenim clar que no considerarem ingrés anual d'una família el préstec obtingut per a un cotxe o el préstec hipotecari, el mateix diríem dels diners obtinguts en préstec per part d'una administració pública).

En segon lloc, i per la mateixa raó que s'acaba d'explicar, s'han d'excloure els ingressos del capítol 8 dels pressupostos d'ingressos, ja que es tracta de l'operació inversa: diners propis que els ajuntaments presten a tercers i que un dia recuperaren.

En tercer lloc, és necessari també excloure les participacions en ingressos d'altres administracions i les subvencions incondicionades o específiques, corrents o de capital, contemplades en els capítols 4 i 7. El motiu està en el fet que estos recursos són transferències d'altres administracions públiques, que potser al seu torn reben transferències d'altres administracions públiques. L'exclusió és per a evitar les duplicitats o els solapaments si es partix de la base que totes les administracions públiques deurién aportar el seu 0,7% dels recursos propis i que cap administració pretén suplir el compromís voluntari de les altres. Si este és l'objectiu, si totes les Administracions Públiques aporten el 0,7% dels seus ingressos propis sense aportar cap percentatge de les transferències rebudes, llavors el conjunt del sector públic d'un país o estat estarà efectivament aportant el 0,7% dels seus ingressos.

Quins conceptes inclouen els citats ingressos propis dins d'un pressupost municipal? Inclouen els impostos directes i els indirectes, les taxes i alguns dels altres ingressos tributaris o pseudo tributaris, els ingressos patrimonials i pot ser una part dels derivats de les **alienacions** pels inversions. En els següents apartats s'analitza la possible justificació de cada u d'ells com a ingrés propi del qual s'haja d'aportar el 0,7%.

IMPOSTOS DIRECTES I INDIRECTES

Els impostos són ingressos basats en el principi de la capacitat de pagament. És a dir, la quantitat pagada per cada contribuent –ciudadà o empresa- està en funció de la capacitat que té o manifesta en termes de la cosa gravada –propietat immoble, negoci, vehicle, guany, gasto en obres, etc.- independentment dels servicis públics que reba o tinga dret a rebre.

La potestat municipal per a establir impostos ve regulada per llei. A efectes del 0,7%, els impostos són els ingressos propis més inqüestionables dels ajuntaments. El mateix es podria dir dels recàrrecs municipals o supramunicipals.

Els ingressos derivats dels impostos depenen de la capacitat fiscal (base imposable) que té el municipi i de l'esforç fiscal (tipus de gravamen) o coeficients que decidix l'Ajuntament. Com més ric és un municipi pels ciutadans que residixen o per les empreses ubicades, major és la seua capacitat impositiva, major pot ser la recaptació d'ingressos i major ha de ser l'aportació del 0,7% en euros absoluts. Este cas no planteja cap dubte.

Ara bé, els governants locals disfruten d'una potestat tributària que els permet (opció) variar o fixar el tipus impositiu de cada impost. És a dir, els ajuntaments tenen autonomia – dins d'uns marges establits per la llei – per a decidir l'esforç fiscal que volem fer. Lògicament, a major esforç fiscal major és la recaptació i per tant major són els ingressos propis disponibles. En conseqüència, major és l'aportació en euros que l'ajuntament ha de fer si està disposat a cedir el 0,7% dels seus recursos.

Este cas podria plantejar algun dubte a l'observar que l'ajuntament que fa més esforç fiscal, perquè vol prestar més servicis que altres o perquè té menys capacitat fiscal que altres i no vol prestar els mateix servicis, ha d'aportar més diners pel 0,7% que un ajuntament que fixa els tipus de gravamen i els coeficient al nivell mínim legal i que pot no exigisca als contribuents els impostos optatius (impost de construccions i impost d'increment de valors) Hi ha qui podria considerar que és una penalització que a major esforç fiscal s'haja d'aportar més. En un altre context (per exemple, les aportacions de municipis a la mancomunitat o comarca) esta sensació de penalització és raonable. En el cas de l'aportació del 0,7% no s'ha de vore mai així.

Els ingressos per impostos directes i indirectes són els recursos més semblants als ingressos salarials d'una persona o família a l'hora de definir ingressos propis a efectes d'aportació al 0,7%. Per diverses raons, dins d'una mateixa categoria laboral hi ha persones que voluntàriament treballen més hores que altres i per tant els seus esforços laborals són diferents i els sous de final de mes també són diferents. Tots estarem d'acord que si en l'àmbit individual o familiar assumim el compromís d'aportar el 0,7% dels nostres ingressos, l'esperit de compartir no ens portarà a condicionar l'aportació total a l'esforç laboral relatiu realitzat. Dit d'una altra manera, l'aportació del 0,7% no ha de dependre del que facen els altres, sinó del que té (c.f.) i el que fa (e.f.) un mateix.

Hi ha una raó tècnica a favor de no donar importància al diferent esforç fiscal que està lligat a l'impost sobre Béns Immobles de naturalesa urbana (IBI), un impost que representa la mitat de la recaptació municipal per impostos. D'una forma simplificada es pot dir que la recaptació depén directament dels valors cadastrals de les vivendes i que els valors cadastrals s'han d'anar revisant periòdicament, cada deu anys com a màxim segons la llei actual. Els ajuntaments no els revisen tots amb la mateixa freqüència i alguns dels grans fins sobrepassen els deu anys. Els ajuntaments que es retarden en les revisions cadastrals compensen freqüentment els valors cadastrals desfasats i baixos amb uns tipus de gravamen més elevats. Estos tipus impositius més elevats no reflectixen un esforç fiscal realment més elevat.

Per tant, el més adequat pot ser prescindir de si els ingressos recaptats dels impostos són a causa d'una major capacitat fiscal o a un major esforç fiscal del municipi, ja que l'esforç fiscal real no es pot deduir sempre a primera vista. En conseqüència, fa falta comptar tots els ingressos impositius com. ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%.

TAXES, PREUS PÚBLICS I ALTRES INGRESSOS.

Les taxes, els precís públics i les contribucions especials són ingressos basats en el principi de benefici. És a dir, es paga el "tribut" pel benefici rebut. Hi ha una contraprestació: hi ha un bé o servicis lligat a una contribució monetària. Certament, es poden fer tot tipus de matisos: primer, no sempre el servicis és percebut com un benefici (per exemple, pagar per un certificat que ens reclamen no permet percebre este com un benefici); segon, alguns

servicis de “recepció obligatòria” (arreplegada de fems, manteniment d'albellons, etc.) es paguen encara que un contribuent no utilitze el servici perquè està absent del municipi, o bé que l'utilitze però que el benefici efectiu no tinga cap proporció amb el pagament; tercer, que el pagament siga per a accedir al servici però que no garde cap proporció amb el volum, intensitat o duració del benefici disfrutat; i quart, que la quantitat pagada no coincidisca exactament amb el valor monetari del benefici obtingut del servici (gasto imputable al servici) perquè el servici en qüestió està subvencionat internament o externament al pressupost municipal.

Taxes i preus públics

La definició del que s'entén legalment per taxa o per preu públic ha canviat dos vegades (1989 i 1999) en pocs anys. Ara bé, el concepte econòmic és el que és, al marge dels capritxos legislatius i este criteri econòmic o de gestió és el que ens pot proporcionar arguments per a decidir si esta figura es considera o no ingrès propi a efectes de l'aportació del 0,7%..

Des d'esta perspectiva econòmica i gestora es poden distingir les activitats susceptibles d'aplicar taxes o preus de la següent manera:

- activitats administratives (taxa)
- utilitzacions privatives o beneficis especials (taxa, abans del 1999, preu)
- prestació de servicis de recepció obligatòria (taxa)
- prestació de servicis de recepció voluntària i d'utilització majoritària per la població o de vital importància per al municipi (taxa o preu; abans, preu)
- prestació de servicis de recepció voluntària d'utilització minoritària o de no vital importància per al municipi (taxa o preu; abans, preu)
- vendes (preus)

Les activitats administratives susceptibles d'estar lligades a una taxa es deriven d'una potestat realment pròpia i irrenunciable de l'autoritat local. Esta qüestió de titularitat, però també el fet que el finançament (total o parcial)) d'estes activitats pot ser freqüentment substituir (principi de substitució) per les fonts de finançament general (impostos) porten a la conclusió que les taxes per activitats administratives (article 31a) deurien incloure's en el concepte d'ingressos propis a efectes del 0,7%.

Les taxes per utilitzacions privatives o aprofitaments especials (article 32) acostumen a estar lligades al domini públic (sòl, subsòl i **vol**) sobre el qual té potestat l'ajuntament. Per tant el criteri de la titularitat pública és determinant. D'altra banda, les necessitats de finançament de servicis municipals lligats a l'activitat d'utilització o aprofitament són mínimes o nul·les, cosa que fa que pràcticament tots els ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%. El mateix es pot dir de les taxes per llicències (auto-taxi, obertura d'establiments, i urbanístiques) (article 31b) i per tant també han de ser tingudes com a ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%.

Les taxes per servicis de recepció obligatòria –arreplegada de fem, manteniment de clavegueram- (article 31c) tenen arguments a favor i arguments en contra del seu manteniment. Per això hi ha ajuntaments que les van suprimir a principis dels 90 (però molt recentment alguns les estan recuperant) i les substituiran (principi de substitució) per un increment dels impostos en general o d'algun en particular (IBI). D'altra banda el fet de la recepció obligatòria fa que el contribuent de la taxa no necessàriament tinga un benefici proporcional al pagament per ser una família reduïda o d'una segona residència. Una i una

altra circumstàncies porten a la conclusió que les taxes per servicis de recepció obligatòria han de ser considerades ingressos propis a efectes de l'aportació del 07%.

Hi ha servicis de recepció voluntària que són d'utilització majoritària per la població (piscines municipals), o són generals entre els municipis de la mateixa categoria (escola de música), o són de vital importància pel municipi (transport urbà). Les taxes per a finançar – parcial o totalment- estos servicis (article 34b) són cada vegada més freqüents i importants i tendiran a ser-ho inclús més en el futur. Encara que molts municipis presten estos servicis, el grau de cobertura financera per mitjà de taxes diversa molt entre municipis i el que no es cobrix amb taxes pagades pels beneficiaris es cobrix amb els ingressos impositius generals. Este principi de substitució financera porta a la conclusió que els ingressos pro taxes sobre servicis de recepció voluntària amb una utilització majoritària, generalitzada o vital (article 34a) han de ser en principi considerats ingressos propis a efectes d'aportació del 07%.

Dins d'esta categoria de servicis hi ha dos consideracions més que fer. La primera és que sovint algun d'estos servicis es presta per mitjà d'una concessió administrativa (transport urbà) per la qual cosa els ingressos del servici no passen pel pressupost municipal. Este és probablement el cas del transport urbà en la majoria dels ajuntaments. La segona consideració es referix al servici d'aigua domiciliària. Es tracta d'un servici de caràcter voluntari (cosa discutible), que pot ser prestat de moltes formes: empresa privada, empresa municipal i empresa supramunicipal. Encara que la taxa (abans “preu”) pel servici de l'aigua domiciliària és la de major importància quantitativa en els pressupostos agregats d'Espanya, convé tindre present que Barcelona i Madrid i les seues àrees metropolitanes no proveïxen d'aigua a través dels ajuntaments ni d'empreses municipals, que a molts ajuntaments mitjans i grans de Catalunya l'aigua s'ha de prestat sempre per mitjà d'empreses privades, i que en els últims anys hi ha hagut una tendència a la privatització d'empreses municipals en un grup gran de ciutats espanyoles. Per tant, tal vegada es podria excloure de la consideració d'ingressos propis les taxa o preus derivats de la prestació dels servicis de transport urbà i d'aigua a domicili.

Les taxes sobre servicis de recepció voluntària però d'utilització minoritària pels ciutadans del municipi (teatre i concerts), o no generalitzada entre els municipis (guarderies municipals, concerts i teatre) o sense un caràcter vital (cursos culturals) (article 34b) per a la vida del municipi podrien ser exclosos de la consideració d'ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%. Així mateix, al ser un recurs de caràcter menor, raons d'operativitat podrien recomanar ser considerats ingressos propis a efectes del 0,7%.

Les taxes o preus per vendes (article 30) podrien ser equiparats a les taxes per servicis de recepció voluntària d'utilització minoritària o no generalitzada com és el cas de venda de llibres o fotocòpies. Per tant, els ingressos per este concepte poden no ser considerats ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%. Així mateix, al ser un recurs de caràcter menor, raons d'operativitat podrien recomanar que foren considerats ingressos propis a efectes del 0,7%.

La distinció entre els conceptes ací anomenats 34a i 34b pot no ser molt operativa a l'hora de calcular els ingressos propis en cada ajuntament. L'alternativa més operativa és considerar com a ingressos propis, a efectes de l'aportació del 07%, totes les taxes pels servicis de recepció voluntària contingudes en l'article 34, excepte les derivades d'els servicis de transport urbà i de subministrament d'aigua potable a domicili.

Contribucions especials.

Les contribucions especials (article 36) i les quotes d'urbanització (concepte 396) són unes figures basades també el principi de benefici. Consistixen en ingressos obligatoris – regulats per ordenança fiscal- realitzats pels propietaris i immobles (generalment urbans) beneficiats directament –però de recepció obligatòria- per una obra o inversió urbanística en la zona. Les contribucions especials són molt freqüents en els ajuntaments capital de comarca i de les seues proximitats on s'han aplicat sempre i de forma ininterrompuda, i són pràcticament inexistent a Barcelona i en la seua àrea metropolitana. En canvi, en esta zona i en algunes capitals de província són mes corrents les quotes d'urbanització aplicades sobre els promotors d'una urbanització residencial o industrial.

Les contribucions especials i les quotes d'urbanització estan lligades a obres que no beneficien directa o majoritàriament a tota la població ni tenen una presència regular en els pressupostos ni estan generalitzades entre els municipis, encara que ho podrien estar molt més. D'altra banda és ben cert que el grau de substitució d'este finançament singular per ingressos generals derivats dels impostos és alt. Dit d'una altra manera: mentre uns municipis financen les noves urbanitzacions (clavegueram, pavimentació, voreres i enllumenat) amb contribucions especials pagades pels directament beneficiats, altres municipis ho fan amb impostos que paguen tots els ciutadans. Així mateix, donada la gran disparitat de situacions, pareix més convenient no considerar les contribucions especials ni les quotes d'urbanització com a ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%.

Reintegraments i altres ingressos.

Les multes i ingressos afins (conceptes 391, 392 i 393) no són recursos basats en el principi de capacitat de pagament, però el seu caràcter coercitiu i la seua desvinculació de qualsevol benefici ho fan equiparable als impostos directes i indirectes, i per tant s'ha de catalogar com a ingrés propi a efectes d'aportació del 0,7%. La resta de conceptes de l'article 39 són de caràcter testimonial i per raons d'operativitat podrien ser considerats ingressos propis com la resta de conceptes, excepte de les quotes d'urbanització que puguen aparéixer en el concepte 396.

En canvi els reintegraments i altres ingressos –de la més àmplia varietat- (article 38) no han de ser considerats ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7% a causa de la seua singularitat o no-periodicitat.

INGRESSOS PATRIMONIALS.

Els ingressos patrimonials (capítol 5) inclouen els interessos de valors, préstecs i depòsits, les participacions en beneficis, les rendes d'immobles, els productes de les concessions administratives, i l'explotació de béns comunals. Els ingressos patrimonials tenen un gran paral·lelisme amb les rendes no salarials de les persones. Els ingressos patrimonials són ingressos no tributaris que no responen ni al principi del benefici ni al de la capacitat de pagament. Els ingressos patrimonials no suposen cap contraprestació en forma de servici públic.

Per tots açò motius, els ingressos patrimonials són els ingressos propis per excel·lència. Si els ciutadans i les empreses portaren el 0,7% de les seues rendes, només faria falta que les administracions públiques aportaren el 0,7% dels seus ingressos patrimonials perquè un país o un estat aportara el 0,7% del seu PIB. Amb esta mateixa lògica

els ingressos patrimonials han de ser considerats ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%.

ALIENACIÓ D'INVERSIONS REALS.

Els ingressos per alienació d'inversions reals (capítol 6) poden ser vendes de terrenys, vendes d'altres inversions reals i venes d'inversions materials. Estos ingressos poden considerar-se ingressos bruts. Així mateix si a estos ingressos bruts se'ls resta el valor del terreny o inversió (a preus reals) s'obtidria un ingrés net positiu (plusvàlua, guany de capital augment de patrimoni) o negatiu (minusvàlua, pèrdua de capital o disminució de patrimoni). L'ingrés net positiu hauria de ser considerat ingrés propi a efectes d'aportació del 0,7%. Però per la mateixa règia de tres el possible ingrés net negatiu hauria de considerar-se ingrés propi negatiu a efectes del 0,7%.

Calcular les plusvàlues reals de les inversions alienades és una tasca realment difícil i per tant poc operativa. En conseqüència, pel principi d'operativitat només, pareix més convenient no considerar els ingressos per alienació d'inversions com a ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%.

INGRESSOS PRESSUPOSTATS O LIQUIDATS?

Els pressupostos no són mes que estimacions, tant si es tracta dels pressupostos inicials aprovats pel Ple Municipal com si es tracta dels pressupostos definitius. Les liquidacions dels pressupostos s'acosten més a la realitat, sobretot en alguns ingressos poc estables (impostos de construcció, impost d'increment de valors, i les taxes per obertura d'establiments i per llicències urbanístiques). Però dins de les liquidacions alguns ingressos acaben sent de difícil cobrament (part d'impostos sobre vehicles) pel que es podria distingir entre ingressos cobrats i drets reconeguts. Finalment, fa falta citar que els tècnics del departament d'ingressos d'un ajuntament tendixen a fixar a la baixa les estimacions d'ingressos per raons de prudència i de salvaguarda davant de les futures necessitats de finançament provocat per ampliacions de gasto.

Les aportacions del 0,7% no són una iniciativa d'un any puntual sinó que volen ser una acció permanent. A llarg termini les quantitats pressupostades en ingressos propis mostren una gran estabilitat i un gran paral·lelisme amb els ingressos liquidats. Per este motiu, i sobretot per un principi d'operativitat en el càlcul de l'aportació del 0,7% que haurà de figurar en els pressupostos de gasto, és aconsellable utilitzar les xifres pressupostades d'ingressos propis a efectes d'aportació del 0,7%.

PRESSUPOSTOS CONSOLIDATS.

Els ajuntaments, en funció dels criteris dels seus gestors i dels seus polítics, poden tant de mantindre una estructura centralitzada amb un sol pressupost com adoptar una gestió descentralitzada amb la creació d'organismes autònoms administratius (patronats, etc.) que tenen el seu propi pressupost. Els pressupostos dels organismes autònoms són aprovats pel Ple Municipal, que simultàniament també aprova el pressupost de l'administració general i el pressupost consolidat de tot l'ajuntament d'acord amb la legislació vigent.

Hi ha ajuntaments amb una bona quantitat d'organismes autònoms i altres que no tenen cap. El més equitatiu és utilitzar els pressupostos consolidats per a càlcul del 0,7%. Ara bé, les diferències en ingressos propis a efectes del 0,7% entre un pressupost consolidat

i un pressupost no consolidat són generalment xicotetes ja que els ingressos propis dels patronats es limiten a unes taxes o preus públics. Moltes d'estes taxes estan contemplades en l'article 34 i es referixen a prestacions de servicis voluntaris.

Els servicis que en alguns ajuntaments són prestats per organismes autònoms comercials o per les empreses municipals acostumen a ser prestats en altres ajuntaments per concessions administratives o pel sector privat (aigua, transport urbà, etc.) En el comentari sobre les taxes o preus públics referits a estos servicis s'ha considerat que la seua peculiaritat pot aportar a la conclusió de no considerar-los ingressos propis. En conseqüència és raonable no tindre en compte els ingressos dels pressupostos dels organismes autònoms comercials ni els de les empreses públiques a l'hora de calcular els ingressos propis a efectes del 0,7%.

RESUM I CONCLUSIONS.

Per a establir criteri per a la catalogació d'ingressos propis dels pressupostos municipals a efectes de l'aprovació del 0,7% per a la cooperació al desenrotllament, s'han considerat rellevants els següents principis: principi de capacitat de pagament, principi de coerció i de recepció obligatòria del servici, principi de generalització entre municipis, principi de substitució per ingressos impositius, i el principi d'operativitat o viabilitat de càlcul amb un cost molt baix.

A partir d'estos principis s'arriba a la conclusió que està plenament justificat considerar ingressos propis a efectes del 0,7% els següents conceptes del pressupost consolidat d'ingressos de qualsevol ajuntament:

- impostos directes i indirectes (cap. 1 i 2)
- taxes o preus per vendes (Art. 30)
- taxes per activitats administratives i per llicències (Art. 31)
- taxes per servicis de recepció obligatòria (Art. 31)
- taxes per utilitzacions privatives i aprofitament especials (Art. 32)
- taxes per servicis voluntaris prestats de forma generalitzada, a una població majoritària o per la seua importància vital (Art. 34)
- taxes per servicis voluntaris prestats de forma no generalitzada (Art. 34) (excepte possibles taxes per transport urbà i abastiment d'aigua domiciliària)
- multes i ingressos afins (Art. 39) (excepte les quotes d'urbanització)
- ingressos patrimonials (cap. 5)

Queden exclosos de la consideració d'ingressos propis els recursos següents:

- taxes o preus per transport urbà i per abastiment d'aigua (Art. 34)
- contribucions especials (Art. 36) i quotes d'urbanització (conc 396)
- reintegraments i altres ingressos (Art. 38)
- participacions en ingressos d'altres administracions i subvencions incondicionades o específiques (cap. 4 i 7)
- ingressos per alienacions d'inversions (cap 6)
- ingressos derivats d'operacions de crèdit (cap. 8 i 9).

En resum, a efectes d'aportació del 0,7%, hem de considerar ingressos propis tots els impostos directes (cap. 1), els impostos indirectes (cap 2), les taxes i preus (cap.3) i els ingressos patrimonials (cap. 5) del pressupost consolidat d'ingressos, excepte les contribucions especials (Art. 36), les quotes d'urbanització (conc. 396), els reintegraments i altres ingressos (Art. 38) i les taxes o preus per transport urbà i per abastiment d'aigua

a domicili (part de l'Art. 34).

Maig del 2001

C/ Poetes Setabenses, 2
46800 Xàtiva - València - Espanya
Tel. +034 962 272 460
oficina@fonsvalencia.org - www.fonsvalencia.org